

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio Practica ...

Unà cum Rubricis ejusdem Missæ brevibus Notis illustratis

De SS. Missae Sacrificio Juxta Ritum Romanæ Ecclesiæ offerendo - Unà
cum Rubricis ejusdem Missæ brevibus Notis illustratis

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1676

Tit. IV. De Introitu, Kyrie eleison, & Gloria in excelsis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48307](#)

I X. Et tunc si coram Summo Pontifice aut alijs Prælatis, ut suprà, celebret, facta Summo Pontifici genuflexione, u. alijs Prælatis profunda inclinazione x. accedit ad medium Altaris ante infimum gradum, & ibi incipit secretò *Aufer à nobis*, ut in ordine Missæ.

V. Ob summam dignitatem eidem ut Christi Vicario competentem.

X. Unde non bene faciunt, qui coram ejusmodi Prælatis modicam genuflexionem faciunt; licet forte ob consuetudinem tolerari possit.

T I T U L U S IV.

DE INTROITU, KYRIE ELEISON, ET GLORIA IN EXCELSIS.

I. **D**um dicit *Aufer à nobis* Celebrans, junctis manibus ascendit ad medium Altaris, & ibi inclinatus, manibúsque item junctis super eo positis, & ita, ut digiti parvi duntaxat frontem seu medium anterioris partis tabulæ, seu mensæ Altaris tangant, residuo manuum inter Altare & se reten-
to, pollice dextro super sinistrum in modum Crucis posito (quæ omnia semper y. observantur, cùm manus junctæ super Altare ponuntur) secretò dicit *Oramus, te Domine*, & cùm dicit *Quorum Reliquia
hic sunt*, osculatur Altare in medio z. manibus ex-
tensis æqualiter hinc inde super eo positis, quod semper servatur, quando osculatur Altare: sed post Consecrationem pollices ab indicibus non disjun-
guntur. In omni etiam deosculatione sive Altaris, sive Libri, sive alterius rei, non producitur signum Crucis pollice, vel manu super id, quod osculan-
dum est.

x. Quæ

I. Quæ particula Semper bene notanda est contra eos, qui post Consecrationem totas manus super Altare ponunt, ita ut parvi digiti supra ipsum Corporale ponantur, quod facere se ajunt, ne, si particula aliqua è digitis laberetur, in terram decideret. Sed hæc praxis, ut ex dicta particula colligitur, est manifestè huic Rubricæ contraria, cujus Authores utique bene sciverunt, manus post Consecrationem supra Altare ponendas esse, ergo, si ibi voluissent, parvos digitos supra Corporale ponendos esse, non debuissent dicere in Parenthesi, *quod semper faciendum est, cùm manus iunctæ super Altare ponuntur*: bene ergo sciebant, hoc periculum timendum non esse, cùm ideo pollices & indices conjuncti teneantur, ne particula decidat; alioqui sanè etiam cavere debuissent, ne Celebrans post Consecrationem Cruce se signaret, ne forte, si particula tunc ex digitis conjunctis decideret, in terram laberetur.

II. Osculato Altari accedit ȝ. ad cornu ejus sinistrum, id est, Epistolæ: ubi stans versùs Altare, & producens à fronte ad pectus signum Crucis, a. incepit intelligibili voce Introitum Missæ b. & prosequitur junctis manibus. Cùm dicit Gloria Patri, tenens junctas manus, caput c. inclinat versùs Crucem. Cùm repetit Introitum, non signat se, ut priùs: & eò' repetito, junctis manibus ante pectus, accedit ad medium Altaris, ubi stans d. versùs illud similiter junctis manibus, dicit eādem voce e. ter Kyrie eleison, alternatim cum Ministris. Si Minister, vel, qui intersunt, non respondeat, ipse solus novies dicit.

ȝ. Unde tunc, postquam se erexit, non opus est iterum Crucis se inclinare, cùm priùs inclinatus jam fuerit.

a. Quod, teste Gavanto p. 2. tit. 4. lit. H. ideo nunc facit, quia h̄ic propriè fit initium Missæ, atque adeò decet, ut per signum Crucis inchoetur. Sed cur non etiam in Missis Defunctorum seipsum Cruce signat Sacerdos? Respondeat Gavantus tit. 13. lit. P. id tunc super librum fieri, quia hic

quasi Defunctos repræsentat, quibus benedictionem potius, quam sibi in tali Missa dare convenit.

B. Qualem infrà exempli gratia ex Festo SS. Trinitatis, de qua frequenter Neomystæ primam suam Missam dicere vel cantare solent, cum tota illa Missa huic Instruccióni inseram, ut Opus Missali ad exercendos sese in Ritibus addiscendis non habeant.

C. Non corpus, aut humeros, ut multi non bene faciunt.

D. Ergo non debet illaudabilem aliquorum consuetudinem sequi, qui sub ipso accessu ad Altare jam illa Kyrie eleison dicere incipiunt.

III. Dicto ultimo Kyrie eleison, Sacerdos stans in medio Altaris, & manus extendens, elevansque eis usque ad humeros (quod in omni elevatione inanuum observatur) voce prædicta f. incipit, si dicendum sit *Gloria in excelsis*. Cùm dicit *DEO*, jungens manus caput Crucis inclinat: quo erecto stans junctis manibus ante pectus, prosequitur usque ad finem. Cùm dicit *Adoramus te, Gratias agimus tibi, & IESV g. Christe, suscipe deprecationem*, & iterum *IESV Christe*, caput Crucis inclinat. Cùm dicit in fine *Cum Sancto Spiritu seipsum fronte ad pectus signat*, interim absolvens *In Gloria DEI Patris. Amen.*

E. Non ergo in profundum deprimens, & postea iterum elevans, ut aliqui imperite faciunt.

F. Id est, alta & intelligibili.

G. Ad quod nomen paulò profundiùs, quam ad reliquo rum Sanctorum aut alia Nomina h̄ic expressa caput inclinandum est.

IV. In Missa solemnni Sacerdos facta Confessione ascendit cum Ministris h. ad medium Altaris, ubi dicto *Oramus te Domine, & osculato Altari, ponit incensum in thuribulum, Ministrante Diacono i. naviculam, & Thuriferario thuribulum. Diaconus*

nus parùm inclinatus versùs Celebrantem dicit: *Benedicte Pater Reverende*, & osculatur cochlear, & manum Celebrantis, antè & pòst. Celebrans ter incensum ponit in thuribulum *i.* dicens interim: *Ab illo benedicaris, in cuius honore cremaberis*: & deposito cochleari producens manu dextra signum Crucis super thus in thuribulo illud benedit.

H. Ita, ut quemadmodum Gavantus híc lit. *Q.* monet, Diaconus sinistra manu, Subdiaconus dextra, vestem anteriem Celebrantis paululum elevent; quod tamen à paucis observatur.

I. Ita autem imponit incensum, ut manum sinistram interea pectori admoveat, & ipsa etiam verba benedictionis in singulas impositiones thuris dispenset.

V. Postea Diaconus, dimissâ naviculâ, accipit thuribulum, & dat Celebranti, osculatâ priùs catenularum summitate, & manu illius dextra. Qui factâ Crucis reverentiâ, incensat Altare ter dicens *k.* thuribulum æquali distantia, prout distribuntur candelabra *l.* à medio ejus usque ad cornu Epistolæ: ubi demissâ manu thurificat illius postremam partem inferiorem, mox superiorem, bis *m.* ducto thuribulo; & conversus ad Altare, elevans manum incensat eius planitiam, seu mensam in parte anteriore, ter dicens thuribulum *n.* usque ad medium, ubi factâ Crucis reverentiâ, procedendo thurificat aliud latus Altaris triplici ductu usque ad cornu Evangelij, & pariter incensata inferiori & superiori parte ipsius cornu Evangelij duplici ductu, adhuc stans ibidem *o.* elevans thuribulum ter incensat superiorem tabulæ partem versùs medium Altaris, ut fecit in cornu Epistolæ *p.* deinde manu aliquantulùm demissa incensat anteriorē ejus partem seu

frontem ter ducens thuribulum , dum procedit à cornu Evangelij usque ad medium Altaris , & factâ Crucis reverentiâ incensat similiter triplici ductu reliquam partem anteriorem usque ad cornu Epistolæ : ubi reddito thuribulo ipsi Diacono , ab eo ipse solus incensatur.

K. Simplici ductu , non duplicato , ut nonnulli perperam faciunt.

L. Ubi bene notandum ex Gavanto p. 2. tit. 4. *lit. C.* in hoc casu non ipsa candelabra , sed posteriorem partem Altaris , in qua sunt candelabra , incensari , unde si vel pauciora , quâm sex adsunt , vel certè ultra cornu Evangelij & Epistolæ sunt collocata , uti interdum contingit , thurificatio non juxta situm candelabrorum , sed juxta eum situm , qui observaretur , quando candelabra tria in quovis cornu Altaris ordinario modo essent disposita .

M. Non quasi pars quævis ductu bino thurificanda , sed quod utraque pars collectivè accepta bino ductu incensanda sit .

N. Ita , ut per modum semicirculi peragatur ea incensatio , in cornu Epistolæ quidem à dextra parte inchoando semicirculum , in cornu Evangelij ausem à sinistra parte eundem incipiendo .

O. Ut non retrocedere debeat ad incensationem anteriores partis peragendam .

P. Ita tamen , ut à sinistra parte ductus incensationis inchoet .

VI. Si verò in Altari fuerint Reliquiæ seu Imagines Sanctorum q. incensata Cruce , & factâ ei reverentiâ , antequam discedat à medio Altaris , primum incensat eas , quæ à dextris sunt , id est , ex parte Evangelij r. propè Crucem bis s. dicens thuribulum , & iterum factâ Crucis reverentiâ , similiter incensat bis alias , quæ à sinistris sunt , hoc est , à parte Epistolæ : deinde prosequitur incensationem Altaris , ut suprà , ter dicens thuribulum in unoquoque

que latere, etiamsi in eo plures essent Reliquiæ vel Imagines, seu etiam plura vel pauciora candelabra.

R. Id est, Statuæ Sanctorum, ait Gavantus p. 2. tit. 4. lit. E. non pictæ imagines in pariete; sed quid si pictæ ejusmodi imagines sint lignis receptaculis inclusæ, aut Cerei Sacri duntaxat ligno affabre elaborato aut argenteis vasculis sint ornati, numquid incensari debebunt? Negare videatur Gavantus, nisi per Parietem intelligat alas ipsius Altaris magni; sed ego, salvo meliori judicio, judico, omnino tales imagines supra Altare stantes esse incensandas; tum quia Rubrica hæc expressè, & absque discrimine dicit, Imagines esse incensandas; tum quia Imagines, cùm sint loco Sanctorum substitutæ, omnino etiam simili cultu cum Reliquiis sunt dignæ.

S. Iterum intellige bino simplici ductu, unde si una tantum statua in Altari staret, duplex iste ductus perinde faciens esset, ac si duæ adessent.

VII. Si in Altari fuerit Tabernaculum sanctissimi Sacramenti, accepto thuribulo, antequam incipiat incensationem, genuflectit; t. quod item facit, quotiescumque transit, u. ante medium Altaris.

T. Quo in casu, non amplius Crucis caput inclinat, quia jam majorem reverentiam Crucis simul & Sacramento fecerat.

V. Non autem, quando recedit à medio, quia non omnino recedit ab Altari. Sufficit ergo, quod in eo casu profundam Crucis reverentiam faciat.

VIII. Diaconus & Subdiaconus hinc inde assistunt x. Celebranti, dum incensat, &c., cùm transiunt ante Crucem, semper genuflectunt. y. Deinde Celebrans Diacono à dextris ejus, Subdiacono à dextris Diaconi stantibus in cornu Epistolæ legit Introitum, z. & Kyrie eleison. Cùm verò intonat Hymnum *Gloria in excelsis DEO*, Diaconus & Subdiaconus unus post alium a. stant à tergo Celebrantis

206 *Pars VI. Rubricæ de Ritibus Missæ*

tis: postea ascendunt *b.* ad Altare, & hinc inde, Diaconus à dextris, & Subdiaconus à sinistris, cum Celebrante Hymnum submissa voce prosequuntur usque ad finem. *c.* Quod etiam servatur, cùm dicitur *Credo*, & cùm dicitur *Dominus vobiscum*, Oratio, Præfatio, & *Pater noster*, Diaconus & Subdiaconus similiter stant unus post alterum.

X. Et eam partem Planetæ, quæ est circa brachia, pa-rùm elevant, ne in incensatione eum impedit; alteram verò manum interea pectori admovent.

X. Etiam si ipse Celebrans solummodo caput inclinet; quod, uti Gavantus p. 2. tit. 4. lit. N. monet, semper faciunt, cùm Crucifixionem reverentiam faciunt.

Z. Ita tamen, ut Introitum solus legat, novem Kyrie electionem verò cum Ministris alternatim dicat.

A. Diaconus scilicet in proximo gradu post Celebrantem, & Subdiaconus in proximo post Diaconum, aut in ipso piano, si non adsint tot gradus.

B. Factâ tamen priùs genuflexione in suo loco, nullâ autem amplius, quando venerunt ad Celebrantem.

C. Inclinantes se, & facientes signum Crucis, sicut Celebrantem facere conspexerint.

TITULUS V.

DE ORATIONE.

I. **D**icto Hymno *Gloria in excelsis*, vel, si non dicendus sit, eo omisso, Celebrans osculatur Altare *d.* in medio, manibus hinc inde super eo, ut suprà, extensis, tum illis ante pectus junctis, *e.* & demissis ad terram oculis, vertit se à sinistro latere ad dextrum *f.* versùs Populum, hoc est, per eam partem, quæ respicit cornu Epistolæ, & extendens ac jungens manus ante pectus, ut priùs, dicit voce prædicta *Dominus vobiscum* (vel, si sit Episcopus, *Pax vobis*, quod dicitur tantùm hoc loco, quando dictus est

